

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.282/1
van 23 mei 2013

over

een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap'

Op 29 april 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 mei 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 mei 2013.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het goedkeuren van het samenwerkingsakkoord gesloten op 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest ‘betreffende de integratie van personen met een handicap’. Dat samenwerkingsakkoord komt in de plaats van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998, gesloten tussen dezelfde partijen, ‘betreffende de integratie van personen met een handicap’, waarvan artikel 11 van het voorliggende akkoord in de opheffing voorziet.

Het op 5 juni 2009 gesloten samenwerkingsakkoord heeft retroactief uitwerking gekregen met ingang van 1 oktober 2008 (zie artikel 12 van het samenwerkingsakkoord) en vindt derhalve al geruime tijd toepassing. Dat pas nu het initiatief wordt genomen om het betrokken samenwerkingsakkoord te laten goedkeuren door de Vlaamse decreetgever wordt als volgt uitgelegd door de gemachtigde:

“Kort na de ondertekening van de nieuwe tekst van de samenwerkingsovereenkomst rezen er een aantal problemen met de toepassing van het samenwerkingsakkoord (tekst van oude en nieuwe versie zijn nagenoeg identiek). Personen met een handicap die in Vlaanderen woonden en naar een Waalse voorziening wilden kregen wel een ticket van AWIPH maar het was voor hen zeer moeilijk om effectief toegang te krijgen. Het heeft lange tijd geduurd voor hierover met AWIPH overlegd kon worden. AWIPH was van oordeel dat de tekst van het samenwerkingsakkoord toeliet dat personen uit Vlaanderen uitgesloten werden van bijzondere maatregelen van AWIPH mbt de toegang tot voorzieningen. Na overleg hebben ze hun standpunt gewijzigd. Daarna is de decretale goedkeuring van het nieuwe samenwerkingsakkoord uit de aandacht geraakt totdat AWIPH dat het nieuwe samenwerkingsakkoord decretaal liet goedkeuren in 2012, hierop wees. Dit heeft inderdaad tot gevolg dat het samenwerkingsakkoord waarvan inhoud qua criteria en procedure niet verschilt van het oude samenwerkingsakkoord werd toegepast zonder formele decretale goedkeuring.”

2. De regeling opgenomen in het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009, die overigens grotendeels overeenstemt met de regeling opgenomen in het akkoord van 20 oktober 1998, houdt in essentie in dat elke partij bij het akkoord zich ertoe verbindt om onder bepaalde voorwaarden toegang te verlenen tot de eigen erkende en gesubsidieerde voorzieningen aan personen met een handicap die onder de bevoegdheid van de andere partij ressorteren, en om de tegemoetkomingen overeenkomstig haar reglementering voor haar rekening te nemen wanneer aan de in het akkoord voorgeschreven voorwaarden is voldaan.

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN DECREET

3. Zoals vermeld *sub* 1 wordt het samenwerkingsakkoord waarmee de decreetgever instemming beoogt te betuigen reeds bijna vijf jaar toegepast. Een dergelijke werkwijze dreigt de voorwaarde van voorafgaande instemming, waarin wordt voorzien door artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, elke zin te ontnemen, nu de bevoegde wetgevers om instemming worden verzocht met een akkoord dat reeds geruime tijd wordt toegepast, waardoor de appreciatiemarge waarover zij beschikken om al dan niet hun instemming te verlenen aanzienlijk wordt beperkt. De stellers van het ontwerp zullen dan ook in de toekomst een grotere zorgvuldigheid aan de dag dienen te leggen opdat de instemming door de bevoegde wetgevers zo spoedig mogelijk zou volgen op het sluiten van het akkoord. Dit geldt *a fortiori* wanneer aan het samenwerkingsakkoord zelf terugwerkende kracht wordt verleend.

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

Artikel 10

4. Overeenkomstig artikel 92*bis*, § 5, vierde en achtste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, regelen de samenwerkingsakkoorden de wijze van aanwijzing van de erin aangestelde leden van het rechtscollege – behalve wat de voorzitter betreft – en treffen die akkoorden een regeling voor de werkingskosten van dat rechtscollege. Het voorliggende samenwerkingsakkoord behoort dienovereenkomstig te worden aangevuld.

Artikel 13

5. Zoals artikel 13 thans is geredigeerd, dient eruit te worden afgeleid dat het akkoord in beginsel geldt voor een periode van drie jaar en dat het – tenzij er door één der partijen vóór het einde van die periode een einde aan wordt gesteld door het indienen van een vooropzeg – na verloop van die periode stilzwijgend wordt verlengd voor een periode van onbepaalde duur. Dit is wellicht niet de bedoeling van de partijen bij het akkoord.

Aangenomen mag worden – en zulks werd door de gemachtigde bevestigd¹ – dat bedoeld wordt dat het akkoord stilzwijgend wordt verlengd voor opeenvolgende periodes van drie jaar, waarbij elk der partijen aan het einde van elke periode een einde eraan kan stellen mits minstens zes maanden voor het einde van de driejarige periode een vooropzeg wordt ingediend. Indien dit laatste inderdaad strookt met de bedoeling van de partijen bij het akkoord, dient deze bedoeling explicieter tot uitdrukking te worden gebracht in artikel 13 van het akkoord. In het andere geval dient artikel 13 wellicht te worden aangevuld met een regeling betreffende een opzegging tijdens de periode van onbepaalde duur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

¹ De gemachtigde verklaarde: “Het samenwerkingsakkoord werd afgesloten voor een periode van drie jaar. En wordt vervolgens telkens stilzwijgend verlengd voor een nieuwe periode van drie jaar. Als een partij de overeenkomst wil opzeggen dan moet hij dit doen 6 maanden voor de afloop van een periode van drie jaar.”